

Analyzing Chazal

עיונים בחז"ל

פרשת ויקרא גליון מס' 67

דברי התורה לעילוי נשמות החיילים שנפלד
ולעילוי נשמות אלתר עבי אריה בן חיים יעובנס
ולעילוי נשמות הרב יוסף בן הרב שמשון פרלמן
ולפאת הפעמים

הרב רועיאל שונברון

פרשת ויקרא פרק א' פסוק א'

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר

רש"י מסביר שכאשר ה' לימד את משה את התורה, הוא נתן למשה הפסקות תוך כדי הלימוד, בין כל נושא. ה' עשה זאת על מנת שמשה יהיה מסוגל לחשוב על זה, כדי שהוא יבין נכון את מה שהוא למד. אם ה' היה צריך לתת למשה את הזמן הזה כדי שהוא יבין את התורה, אז בוודאי שבשעה שאנחנו לומדים מאדם אחר, אנחנו צריכים זמן בין כל נושא כדי להבין נכון את מה שלמדנו. השפתי חכמים מוסיף שהסיבה לכך שהתורה אומרת לנו את זה, היא שעלינו לדעת שכשאנחנו לומדים אנחנו צריכים לקחת הפסקות בין הנושאים, כדי להבין את החומר הנלמד.

אם ננתח את פירוש השפתי חכמים הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. השפתי חכמים הסביר שכל מטרת ההפסקות היה כדי ללמד אותנו שאנחנו צריכים לעצור בין הנושאים, כדי להבין את מה שלמדנו. עם זאת, זה נראה ברור מאילו. אם אדם לומד משהו והוא לא מבין אותו, אז כמובן, הוא יפסיק ללמוד ויסקור את הנושא עד שהוא יבין אותו כראוי. אם כך, מדוע התורה הייתה צריכה לומר לנו המושג הזה במפורש?

התשובה יכולה להיות שהתורה, בניגוד לכל שאר הידע שקיים, כתובה בדרך שבה אדם יכול ללכת מתוך אמונה שהוא הבין מה שהוא למד, למרות שלמען האמת, הוא רק גירד את הנושא מלמעלה. לכן התורה הייתה צריכה לומר לנו להיזהר, ולא לחשוב שאנחנו יכולים להבין את התורה רק מעל פני השטח אלא שאת כל מה שאנחנו לומדים צריך ללמוד לעומק עד שנוכל להבין אותו.

זה מאוד ישים גם בחיינו. הרבה פעמים אנחנו לומדים תורה ברמה מאוד שטחית, כמו כשאנחנו לומדים את הדף היומי. למרות שזה כן חשוב מאוד לכסות קרקע בלמידה שאין לנו את האפשרות ללמוד לעומק כפי שהיינו רוצים, אנחנו צריכים תמיד לשים לב שהתורה כל כך עמוקה, ושאנחנו באמת רק מגרדים את פני השטח בהבנה שלנו. ועם התחושה הזו, זה יעודד אותנו לעבוד קשה יותר וכולנו נוכל לגדול יותר בהבנתנו בתורה.

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת ויקרא פרק א' פסוק א'

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר

Rashi explains that when Hashem taught Moshe Torah, He gave Moshe breaks for Moshe to properly think about each topic to understand what he learned. Rashi then says that if Hashem gave Moshe breaks, then we need to take breaks when we're learning from someone to ensure that we understand each topic. The Sifsei Chachamim also says that the reason the Torah tells us this is so that when we learn we take breaks between topics in order to understand the Torah.

If we analyze this Sifsei Chachamim we can ask the following question. The Sifsei Chachamim explained that the whole purpose of the pauses was to teach us that we need to pause between topics to understand what we learned. However, this seems like an obvious thing that people should do without needing to be told. If a person is learning something and they don't understand the material, then they will naturally stop learning to review the material until they understand it properly. If so, why did the Torah need to specifically tell us this concept?

The answer could be that Torah is unlike other knowledge that we have in this world. The Torah is written in a way where a person can walk away believing that they understand what they just learned. However, they only just scratched the surface of the topic. Therefore, the Torah needed to tell us to beware not to think that we understand the Torah only on the surface level. Rather, everything we learn needs to be learned in depth until we truly understand it.

This is very applicable to our lives as well. Many times, we learn Torah on a very surface level. This happens for example when we learn daf yomi. Even though it's important to cover ground in learning which doesn't always allow for the ability to learn in depth, we should keep in mind that the Torah has unbelievable depth. There's no daf of Gemara that's just a brush over daf without immense amount of depth. If we keep this in mind and hold on to that feeling, it will encourage us to work harder and we'll be able to grow more in our understanding of the Torah.

הרב רועיאל שונברון

פרשת ויקרא פרק א' פסוק ב'

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לד' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

הספורנו אומר שכאשר נאמר "יקריב מכם" הפירוש הוא, שאדם צריך להביא את קורבו עם וידוי, וכן גם הכנעה לאלוקים.

אם ננתח את פירוש הספורנו הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. נראה מהספורנו שנקודת המוצא היא וידוי, ואז תהיה לאדם הכנעה לד'. אולם, נראה שההפך הוא הנכון. כדי שאדם יוכל להתוודות על חטאיו, הוא יצטרך באופן הגיוני להיות כפוף לאלוהים?

התשובה יכולה להיות שהתורה מלמדת אותנו שיעור מדהים כיצד הפעולות שלנו יכולות להשפיע על התכונות שלנו. התורה אומרת לנו שאם אדם עושה וידוי, אז זה ישפיע באופן טיבעי על תכונות האופי שלו, וזה יגרום לו להיות גם כפוף לאלוהים.

זה חל עלינו גם בחיי היומיום שלנו. אנשים חושבים שלתקן מדה אחת זה כל כך קשה, וזה לא דבר שאנחנו יכולים אפילו לנסות לעבוד עליו. עם זאת, עלינו לדעת שגם אם לא נוכל לשכלל את המידות ללא הרבה עבודה, אלוהים נתן לנו כלים שיכולים לעזור לנו לעשות שינויים קטנים במידות שלנו. שגם אם אנחנו לא מרגישים שונים, אם נכריח את עצמנו לפעול בצורה מסוימת, זה יכול להשפיע ולגרום לשינוי רוחני גם במידות שלנו. לדוגמה, אדם שיש לו בעיה עם כעס, והוא מקבל החלטה שכשהוא ידבר, הוא ידבר רק בנימה רכה. זה יכול להשפיע גם על תכונת הכעס שלו, ויפחית במידת מה את ההתפרצויות שלו.

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת ויקרא פרק א' פסוק ב'

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לד' מן הבהמה

מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

The Sforno says that when the Pasuk says כי יקריב מכם it means that they bring the sacrifice with verbal confession as well as subservience to Hashem.

If we analyze this Sforno we can ask the following question. It seems from the Sforno that the starting point is verbal confession and then a person will have subservience to Hashem. However, the opposite seems to be true. In order for a person to confess his aveiros, one could think that he should first need to be subservient to Hashem. If so, why does the Sforno say the first step is verbal confession?

The answer could be that the Torah is teaching us an incredible lesson in how our actions can impact our traits. The Torah is telling us that if a person does a verbal confession, then it will inherently have an impact on his character traits which will cause him to become subservient to Hashem as well.

This is applicable to us in our daily lives as well. People think that changing a character trait which takes an entire lifetime is not something that we can even try to work on. However, we need to know that even if we don't perfect a character trait, Hashem gave us tools which can help us make at least small changes. If we work on trying to act in a certain way, it can cause a spiritual change in our avodas Hashem. For example, if a person has an issue with anger and he decides that when he speaks, he will only speak in a soft tone, that will impact his trait of anger and will somewhat minimize his outbursts. This will then have a tremendous impact on his avodas Hashem.

הרב רועיאל שונברון

פרשת ויקרא פרק א' פסוק ב'

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לד' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

הספורנו מסביר שאחת הסיבות לכך שאלוהים לא קיבל את הקורבנות של קין, היא שהוא הביא משהו שאינו אחד מסוגי המינים שהיה ראוי להביא כקרבן, שכן קין הביא פירות ולא בהמות.

אם ננתח את פירוש הספורנו הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. היו שם רק 2 אנשים בעולם בזמנו מלבד אדם וחוה, והם היו קין והבל. קין היה מישהו שעבד בשדה, והבל היה רועה צאן שגידל בעלי חיים. כשהביא קין את קרבנו, הוא הביא ממה שהוא גידל - פרי האדמה. היה הגיוני שקין יחשוב שלתת מהתוצרת שלו לאלוהים, כדי להראות לו כמה הוא מעריך את אלוהים, תהיה מצוה גדולה. אם זה המקרה, מדוע הספורנו אומר שהוא נענש על כך שהוא נתן קורבן מהתוצרת שלו, מה שהיה צריך להיתפס כמעשה מכובד ונפלא?

התשובה יכולה להיות שלפעמים אנו רואים מעשה דרך העדשה שלנו, ולא דרך עדשת התורה. קין באמת האמין שהוא עושה מצווה מדהימה על ידי נתינה מהתוצרת שהוא גידל, למרות שזו לא הייתה הקרבה ראויה. עם זאת, מה שהוא לא הבין זה שאלוהים מתעניין יותר בכך שנעשה את מה שהוא אומר לנו, ולא את מה שאנחנו חושבים שאלוהים צריך לרצות.

זה ישים גם בחיינו. הרבה פעמים אנחנו יכולים לתרץ לעצמנו שלעשות פעולה מסוימת זו בהחלט מצווה ענקית, ובטוח שזה מה שה' רוצה. אולם למען האמת, זה לא מה שאלוהים רוצה, ובעצם זה איך שאנחנו רוצים לעבוד את ד'. בכל פעם שאנחנו רוצים לעשות משהו "למען אלוהים", אנחנו צריכים תמיד לבדוק שוב את עצמנו, ואף לבקש מרבותינו שיוודאו שמה שאנו עושים הוא באמת הרצון של אלוהים.

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת ויקרא פרק א' פסוק ב'

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לד' מן הבהמה

מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

The Sforno explains that one of the reasons that Hashem didn't accept the sacrifices that Kayin brought was because he brought fruits which are not one of the types of species that are worthy to be brought as a sacrifice.

If we analyze this Sforno we can ask the following question. Kayin and Hevel were the only two people in the world at the time aside from Adam and Chava. Kayin was someone who worked the field and Hevel was a shepherd who raised animals. When Kayin brought his sacrifice, he brought from what he raised which was the fruit of the ground. It would have made sense to Kayin to give from his produce to show Hashem how much he appreciates Hashem for helping him. This being the case, why does the Sforno say he was punished for giving a sacrifice from his produce, when it seems like it should have been viewed as an honorable act?

The answer could be that sometimes we view an act through our lens and not through the lens of Hashem. Kayin truly believed that he was doing an incredible Mitzvah by giving from the produce that he grew even though it was not a typical sacrifice. However, what he did not realize is that Hashem is more interested in us doing what He tells us and not what we think that Hashem should want.

This is applicable in our lives as well. Many times we can rationalize to ourselves that doing a certain action is definitely a huge Mitzvah and for sure what Hashem wants. However, in truth it's not what Hashem wants. In essence, it's just how we want to serve Hashem. Whenever we want to do something "for Hashem," we should always check ourselves and ask our Rabbeim to ensure that what we are doing is really aligned with the ratzon of Hashem.

Analyzing Chazal

**A new and innovative program based on
the methodology of the Alter of Slabodka
with Rabbi Royale Schonbrun**

**Breathe life and excitement into learning the
parsha of the week.**

**Learn the skills you need to analyze chazal and
open up their depth and beauty to you.**

**Email us at Royaleschonbruncpa@gmail.com to
receive our weekly 5-minute Analyzing Chazal
podcast and Torah magazine on the weekly
parsha.**

**Coming soon - live interactive shiurim in person
or internet based where we breakdown the
Chazal together in small groups. Details to
follow.**

For more information, please call 054-6374321

**To listen to previous shiurim scan
the QR code**

If you want to sponsor an edition of Analyzing Chazal in l'iluy nishmas or in honor of someone, please contact us at 054 637 4321.

אם תרצו לקחת חלק בהפצת עלוני עיונים בחז"ל לעילוי נשמה או לרפואה שלמה, צרו קשר איתנו בטלפון 054-6374321